Lietas Nr. 11518002816
Lietas arhīva Nr. K29-0272-17/12

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**

**Rīgā, 2017.gada 28.martā**

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
tiesnese Ieva Kulagina
ar sekretāri Ievu Lazdiņu
tulku Anetu Biti
piedaloties prokuroram Eduardam Muižniekam
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā apsūdzēts

**/pers. A/**, personas kods /personas kods/,

par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 221.$^{2}$panta otrajā daļā (likuma redakcijā līdz 2015.gada 2.decembrim).

Pārbaudījusi un izvērtējusi krimināllietas materiālus tiesa

**konstatēja**

/pers. A/ glabāja un pārvietoja nelikumīgus alkoholiskos dzērienus lielā apmērā.

Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos: /pers. A/ pirmstiesas kriminālprocesā nenoskaidrotos apstākļos un laikā iegādājās nelikumīgus alkoholiskos dzērienus bez Latvijas Republikas akcīzes nodokļa markām lielā apmērā un no pirmstiesas kriminālprocesā precīzi nenoskaidrota laika līdz 2015.gada 11.septembra aptuveni pulksten 11.00 /adrese/ glabāja un pārvietoja septiņas piecu litru tilpuma plastmasas pudeles, kurās atradās – 3500 mililitri, 4900 mililitri, 5000 mililitri, 5000 mililitri, 5000 mililitri, 5000 mililitri un 5000 mililitri bezkrāsas, caurspīdīga šķidruma ar specifisku smaržu un stiprumu (etilspirta saturu) no 92,3% līdz 94,1% [pēc tilp.; 20°C], kas ir etilspirts.

Kopējais glabāto nelikumīgo alkoholisko dzērienu apjoms – 33400 mililitri ar absolūtā spirta daudzumu – 31301 mililitri (31,301 litri), kas saskaņā ar likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 20.$^{1}$pantu ir uzskatāms par lielu apmēru.

Tādējādi /pers. A/, glabājot minētās septiņas piecu litru tilpuma pudeles ar nelikumīgiem alkoholiskiem dzērieniem bez Latvijas Republikas akcīzes nodokļa markām, kuru kopējais absolūtā spirta daudzums bija 31,301 litri, pārkāpa Alkoholisko dzērienu aprites likuma 9.panta trešās daļas 1.punktu, kurā noteikts, ka personai, kurai nav alkoholisko dzērienu vairumtirdzniecības vai mazumtirdzniecības licences, aizliegts uzglabāt alkoholiskos dzērienus bez akcīzes nodokļa markām.

Likums "Par akcīzes nodokli" paredz, ka nodokļu likme pārējiem alkoholiskajiem dzērieniem (par 100 litriem absolūtā spirta) ir 1360 *euro*, pie šīs alkoholisko dzērienu grupas pieskaitāmi arī pie /pers. A/ 2015.gada 11.septembrī konstatētie un izņemtie alkoholiskie dzērieni, par kuriem ir jānomaksā akcīzes nodoklis. Tādā veidā /pers. A/ nodarīja cietušajam Latvijas Republikai, kuru pārstāv Valsts ieņēmumu dienests, materiālo zaudējumu 425,68 *euro* apmērā nenomaksātā akcīzes nodokļa veidā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 221.$^{2}$panta otrajā daļā (likuma redakcijā līdz 2015.gada 2.decembrim).

Tiesas sēdē prokurors Eduards Muižnieks saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 462.panta otrās daļas nosacījumiem grozīja /pers. A/ celto apsūdzību pēc Krimināllikuma 221.$^{2}$panta otrās daļas, norādot, ka apsūdzībā ietvertais formulējums "kas ir pašizgatavots alkoholisks dzēriens, kas izgatavots no etilspirta un ūdens" aizstājams ar formulējumu "kas ir etilspirts".

Tiesa atzīst, ka grozītā apsūdzība atbilst /pers. A/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma faktiskajiem apstākļiem, nemainoties apsūdzētajam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma kvalifikācijai, atbilstoši Krimināllikuma 221.$^{2}$panta otrajai daļai.

Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais /pers. A/ sevi par vainīgu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 221.$^{2}$panta otrās daļas atzina pilnībā un izdarīto nožēloja, cietušā Valsts ieņēmumu dienesta pieteikto kaitējuma kompensāciju 425,68 *euro* apmērā atzina pilnībā. Apsūdzētais /pers. A/ uzturēja pirmstiesas kriminālprocesa laikā

pieteikto lūgumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās un otrās daļas nosacījumiem, noklausoties prokurora Eduarda Muižnieka un cietušā Valsts ieņēmumu dienesta pārstāves /pers. B/ viedokli, tiesa nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, jo apsūdzētais pilnībā atzīst savu vainu viņam celtajā apsūdzībā, to atzina arī pirmstiesas kriminālprocesa laikā un tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā /pers. A/ vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 221.$^{2}$panta otrās daļas.

Tiesa atzīst, ka /pers. A/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma kvalifikācija pēc Krimināllikuma 221.$^{2}$panta otrās daļas ir pareiza un par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais sodāms.

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda veidu, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas nosacījumiem tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda mēru, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas nosacījumiem tiesa ņem vērā vainīgā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturtās daļas noteikumiem /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā smags noziegums.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešo daļu tiesas izmeklēšanā pārbaudīti apsūdzētā /pers. A/ personu raksturojošie dati – agrāk tiesāts divas reizes:

1) 2015.gada 17.jūnijā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 221.panta trešās daļas, sodīts ar piespiedu darbu uz simtu divdesmit stundām. Spriedums stājās spēkā 2015.gada 28.jūnijā. Sods izciests 2015.gada 25.augustā;

2) 2015.gada 19.oktobrī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 221.$^{2}$panta otrās daļas, sodīts ar piespiedu darbu uz divsimt piecdesmit stundām. Spriedums stājās spēkā 2015.gada 30.oktobrī. Sods izciests 2016.gada 26.janvārī. Izskatāmais noziedzīgais nodarījums izdarīts nedzēstas sodāmības laikā pēc pirmā tiesas sprieduma. (26. – 27., 59. – 60., 94. – 97., 98. – 101., 105., 110. – 113., 114.lietas lapa)

Spēkā esošu administratīvu pārkāpumu apsūdzētajam nav. (25., 102., 114.lietas lapa)

/pers. A/ ir precējies, viņa apgādībā atrodas nepilngadīgs dēls, dzimis /datums/, nestrādā, II grupas invalīds.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otrās daļas nosacījumiem par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīstama vaļsirdīga atzīšanās noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un izdarītā nožēlošana.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumiem par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams tas, ka izdarītais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Nosakot /pers. A/ soda veidu, tiesa ņem vērā to, ka apsūdzētais izdarīja smagu noziegumu, kas vērsts pret tautsaimniecības interesēm ekonomiskās darbības sfērā, kā arī tiesa ņem vērā apsūdzētā personu raksturojošās ziņas un viņa veselības stāvokli.

Nosakot /pers. A/ soda mēru, tiesa ņem vērā to, ka ir konstatēts apsūdzētā atbildību mīkstinošs un atbildību pastiprinošs apstāklis.

Tiesa ņem vērā arī to, ka iztiesāšanā apsūdzētais izmantoja Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 1.punktā noteiktās tiesības uz sadarbību, izvēloties vienkāršāku procesa veidu un piekrītot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, tādējādi sekmējot ātrāku krimināltiesisko attiecību noregulējumu.

Kopumā tiesa ir ieguvusi pārliecību, ka /pers. A/, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, tāpēc uzskata, ka apsūdzētajam dodama iespēja izvērtēt notikušo, laboties un, neizciešot brīvības atņemšanas sodu reāli, turpmāk atturēties no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Tiesa uzskata par iespējamu /pers. A/ noteikt nosacītu sodu saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta pirmās un otrās daļas nosacījumiem, ja tiesas noteiktajā pārbaudes laikā viņš neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību un izpildīs kriminālsodu izpildi reglamentējošā likumā noteiktos pienākumus.

Tiesa uzskata, ka tieši ar sodu nosacītas brīvības atņemšanas veidā tiks panākts Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definētais soda preventīvais mērķis – aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmajā daļā noteikts, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ prettiesiskās rīcības rezultātā valstij radīts mantisks zaudējums 425,68 *euro* apmērā, par ko Valsts ieņēmumu dienests lietā ir iesniedzis kompensācijas pieteikumu. Apsūdzētais /pers. A/ pieteikto mantiskā zaudējuma kompensāciju atzina pilnībā, līdz ar to tas ir piedzenams no apsūdzētā par labu valstij.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 5.punkta nosacījumiem procesuālie izdevumi ir summas, kas izlietotas lietisko pierādījumu glabāšanai, pārsūtīšanai, realizācijai un iznīcināšanai. Savukārt Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmā daļa noteic, ka procesuālos izdevumus ar tiesas nolēmumu piedzen no notiesātajiem.

Tādējādi lietā konstatētie procesuālie izdevumi 1,27 *euro* apmērā, kas saistīti ar lietisko pierādījumu uzglabāšanu, piedzenami no apsūdzētā /pers. A/ Nodrošinājuma valsts aģentūras labā, pamatojoties uz izdevumu aprēķinu Nr.806-KL-2016.

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 524., 527., 528., 529., 530.pantu tiesa

**nosprieda**

**/pers. A/** atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 221.$^2$panta otrajā daļā (likuma redakcijā līdz 2015.gada 2.decembrim), un sodīt ar brīvības atņemšanu uz četriem mēnešiem, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta pirmās un otrās daļas nosacījumiem brīvības atņemšanas sodu /pers. A/ noteikt izciest nosacīti, ar pārbaudes laiku uz sešiem mēnešiem.

Līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim atstāt negrozītu /pers. A/ piemēroto drošības līdzekli uzturēšanās noteiktā vietā.

Izskaidrot, ka /pers. A/ desmit darba dienu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā jāpiesakās nosacīti notiesāto personu uzraudzības institūcijā Valsts probācijas dienesta Rīgas teritoriālajā stuktūrvienībā Rīgā, Lomonosova ielā 9.

Valsts ieņēmumu dienesta pieteikto kompensāciju par valstij radītajiem zaudējumiem apmierināt pilnībā un piedzīt no /pers. A/ par labu valstij 425,68 *euro* (četri simti divdesmit pieci *euro* 68 centi).

Piedzīt no /pers. A/ Nodrošinājuma valsts aģentūras labā procesuālos izdevumus 1,27 *euro* (viens *euro* 27 centi), kas radušies sakarā ar lietisko pierādījumu uzglabāšanu, pamatojoties uz izdevumu aprēķinu Nr.806-KL-2016.

Izskaidrot apsūdzētajam, ka procesuālie izdevumi jāiemaksā bankas iestādē, norādot krimināllietas numuru 11518002816, lietvedības numuru K29-272/17, saņēmēja reģistrācijas numurs LV90009112024, saņēmēja iestāde Valsts kase, bankas kods TRELLV22, konta numurs LV86TREL2140651020000, maksājuma mērķis – procesuālie izdevumi lietā numur KL-6806 un EKK 21499, kvīts par samaksu nekavējoties jānogādā tiesas kancelejā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu apsūdzētajam /pers. A/ norādītie procesuālie izdevumi labprātīgi jāsamaksā trīsdesmit dienu laikā pēc tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas tiesas norādītajā Valsts kases kontā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 634.panta ceturto prim daļu tiesa izpildrakstu par procesuālo izdevumu piedziņu nosūtīs izpildei pēc tam, kad beigsies sprieduma labprātīgas izpildes termiņš.

Spriedumu daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības datums – 2017.gada 11.aprīlī.

**Tiesnese /paraksts/ Ieva Kulagina**